

CIRCULAR CITY

Maja Djolic, Aleksandra Vucinic,
Natasa Atanasova and Guenter Langergraber

Book title: Circular City

Authors: Maja B. Đolić and Aleksandra Vučinić, Nataša Atanasova and Günter Langergraber
Translated into Slovenian by Matej Radinja, University of Ljubljana, Faculty of Civil and
Geodetic Engineering, Slovenia and Darja Istenič, University of Ljubljana, Faculty of Health
Sciences, Slovenia

Edited by Tea Adamov

Illustrations: Ana Popović (Inst@ananana_14, @ananana_design)

Illustration of Cover page: Tea Nikolić (Inst@prismriver_)

©Circular City COST Action CA17133

Grant Holder Institution:

Universität für Bodenkultur Wien (BOKU)

Department of Water, Atmosphere and Environment

Institute of Sanitary Engineering and Water Pollution Control

Muthgasse 18, 1190 Vienna, Austria

Chair of the Action:

Dr. Guenter Langergraber

Head, Department of Water, Atmosphere and Environment

guenter.langergraber@boku.ac.at

Co-Chair of the Action:

Dr. Nataša Atanasova

University of Ljubljana, Faculty of Civil and Geodetic Engineering

natasa.atanasova@fgg.uni-lj.si

Reuse is authorized provided the source is acknowledged. It can be used for educational
purposes for the appropriate reference.

This publication is based upon work from COST Action CA 17133 "Implementing nature based solutions for creating a resourceful circular city (Circular City Re.Solution)" supported by COST (European Cooperation in Science and Technology).

COST (European Cooperation in Science and Technology) is a funding agency for research and innovation networks. Our actions help connect research and initiatives across Europe and enable scientists to grow their ideas by sharing them with their peers. This boosts their research, career and innovation.

www.cost.eu

COST Action CA17133

Grant Holder Institution:

LEP SONČEN DAN

Ana in Luka sta si med hojo domov veselo pripovedovala, kaj se je zgodilo v šoli. Smejala sta se pripetljajem in uživala v igrivem žuborenju mestne reke, ki jo imata oba zelo rada.

Vesel pogovor so zamenjale resnejše teme. Ob pogledu na poskočne rečne valove je Ana rekla Luki: »Ali veš, kako pomembna je voda za naše telo? Kar 70 % človeškega telesa sestavlja voda.«

»Človek lahko brez hrane zdrži do dvajset dni, brez vode pa le tri! Sploh se ne zavedamo, kako pomembna je voda za vsa živa bitja.«

»Če odpadne vode iz gospodinjstev in industrijskih obratov odvajamo neposredno v naravne vodotoke, potoke, reke in jezera brez čiščenja, s tem ogrožamo vse organizme, ki živijo v vodi: rake, ribe, vodne rastline in tudi živa bitja, ki so od vode odvisna, četudi v njej ne živijo.«

»Tudi za žabe na obrežju ni dobro, da je voda tako onesnažena.«

»Vse bi lahko bilo drugače, če bi vodo, ki jo uporabimo, očistili, preden jo spustimo v vodotoke. Tako bi površinske in podzemne vode ohranili za prihodnje generacije. Voda je eden najpomembnejših virov na Zemlji.«

Medtem ko je Luka z zanimanjem poslušal Ano, mu je nenadoma spodrsnilo in je skoraj padel. Na srečo ga je Ana pravočasno ujela in preprečila, da bi se poškodoval. ...

Luka se je ozrl, da bi videl, kaj ga je spodneslo – po pločniku se je kotalila plastenka.

»Ne razumem, zakaj je nekdo odvrigel plastenko na pločnik, po katerem hodimo. Še padel bi lahko kdo in se poškodoval,« je Luka rekel Ani.

»Mar se ta malomarnež zaveda, da se plastika v naravi razgradi šele po več kot 100 letih?!«

»Plastika se lahko reciklira in brez težav lahko iz nje naredimo nov izdelek. Ljudje morajo plastične odpadke odlagati le na za to določeno mesto, v zabojnik za embalažo. Sam to počnem ves čas in mi ni težko razvrščati odpadkov v zabojnike za papir, kovino, embalažo in steklo. Dobro se počutim, ko to storim. Vem, da sem naredil nekaj dobrega in koristnega tako zase kot za okolje, v katerem živim.«

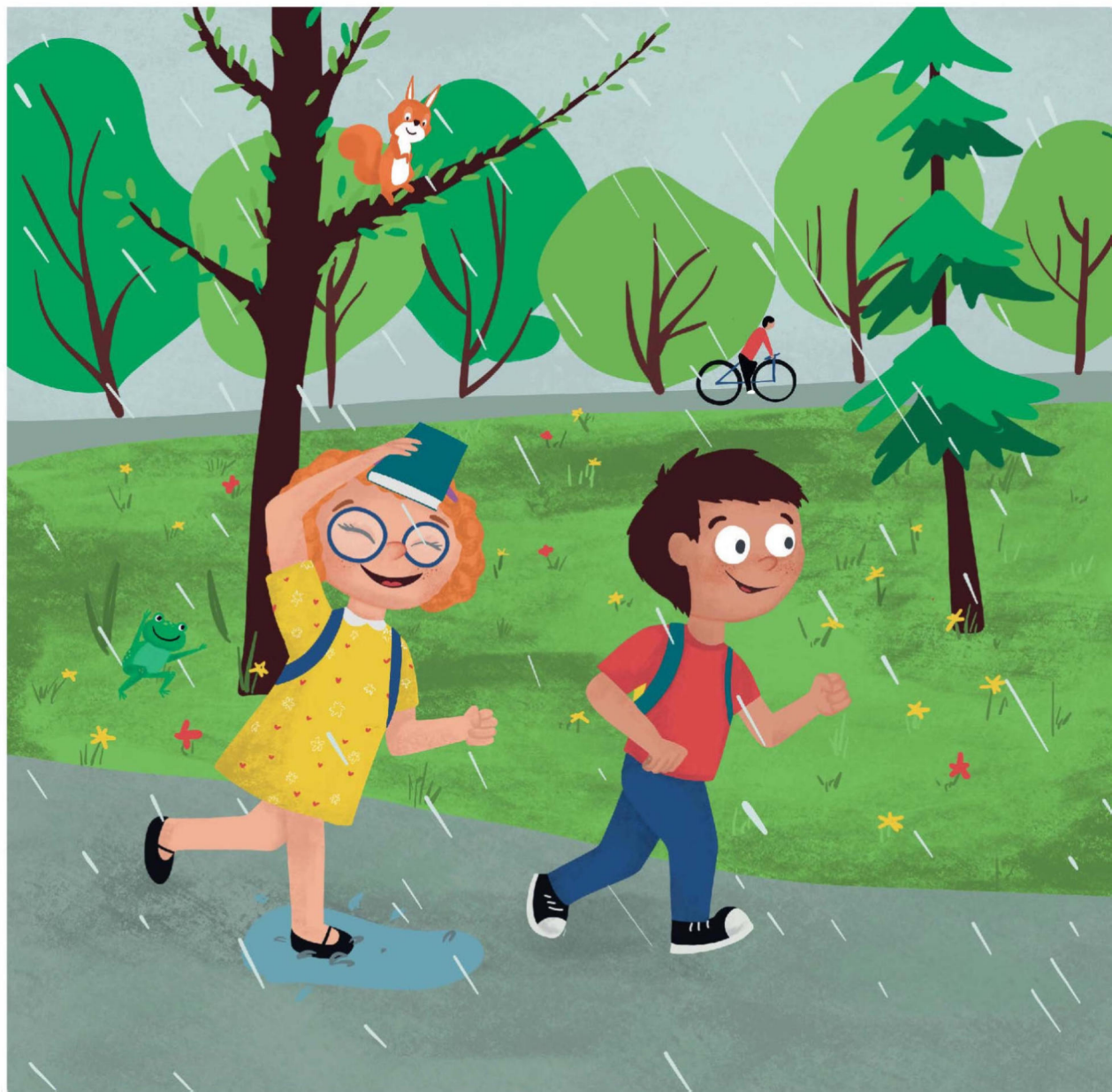
»Tako bi lahko zmanjšali svoj vpliv na podnebne spremembe. Ekstremne suše in poplave so posledica človekovih dejavnosti, ki spreminjajo podnebje. Te spremembe lahko povzročijo tudi izginotje nekaterih rastlinskih in živalskih vrst,« je zaključil Luka.

»Ana, prekomerno uporabljamo naravne vire: vodo, rude, pesek in gramoz, les ... Imamo zgolj en planet, z izrabo virov pa se obnašamo, kot da bi imeli dva. Že dolgo prekomerno izrabljamo vire prihodnjih generacij in si jih od njih izposojamo. Kakšno prihodnost jim bomo zapustili, če bomo uničili edini dom, v katerem lahko živijo?«

Med pogovorom je začelo deževati, zato sta Ana in Luka stekla v najbližji park in zavetje našla pod krošnjo drevesa.

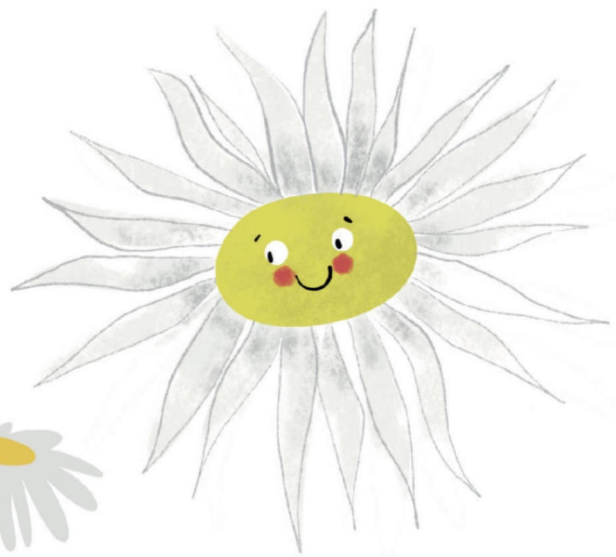

Ana je Luki dejala: »Zelo rada imam naravo, vendar imam rada tudi svoje mesto.« V naravi so mi všeč drevesa, trava in zelenje, v mestu pa šola, prijatelji, kolesarjenje, igre z žogo ... Najbolj bi mi bilo všeč, če bi lahko združila naravo in mesto, v neke vrste naravno mesto.«

Luka je odvrnil: »Danes to lahko preprosto dosežemo. Če se vsi potrudimo, lahko živimo v zelenem mestu. Ne vem, če si vedela, da lahko tudi stene in strehe postanejo zelene. Predstavljam si, da na steni ali strehi raste tvoja najljubša rastlina. Ali pa da na stenah in strehah okoli tebe rastejo slastne rdeče jagode. Ali ne bi bilo to čudovito?«

»To se sliši odlično,« se je navdušila Ana.

»Zase bi posadila marjetice, saj jih imam najraje. Za mamo bi posadila dišeča zelišča, origano ali baziliko, saj jih veliko uporablja pri kuhanju. To bi bilo super!«

»Lahko gojimo svoje najljubše rastline, zelene stene in vrtovi na strehah pa nas ščitijo pred spremembami temperature. Naša hiša je pozimi toplejša, poleti pa hladnejša. Tako varčujemo z energijo in zmanjšujemo vpliv na podnebne spremembe!«

Dež je prenehal in Ana in Luka sta sprehod nadaljevala po parku. Zagledala sta prijatelje iz šole, ki so sedeli na klopci in uživali v zdravem sadnem prigrizku.

Ana jim je povedala: »Ali veste, da tretjino hrane, ki jo proizvedemo na svetu, zavržemo?« Predstavljajte si, da bi ves ta presežek hrane podarili ljudem v stiski ali ga uporabili v kakšen drug namen. Bananini olupki in ostanki jabolk so lahko hrana za rastline. Narava nas hrani in mi hranimo naravo. Popoln krog! Pravzaprav ima narava rešitev za vse. Lepo bi bilo, če bi lahko prepričali vse svoje prijatelje, da bi živeli tako, a da bi nam to uspelo, se moramo izobraževati.«

Luka je odvrnil: »Da, rad bi postal arhitekt in zgradil svojo zeleno stavbo!« Ana je dodala: »Kakšna odlična ideja! Jaz pa si želim postati biologinja in preučevati naravo.« Peter se je pridružil: »Želim biti inženir okoljskega gradbeništva in graditi čistilne naprave!« Mia je z zanimanjem poslušala svoje prijatelje in na koncu pristavila: »Jaz pa bom ekonomistka, da vam bom lahko pomagala ustvariti krožno mesto.«

NASVETI ZA PRAVE LJUBITELJE NARAVE

- Z ogledom videoposnetka se nauči nekaj novega o krožnih mestih:
<https://www.youtube.com/watch?v=R3NXLb-W1pg>
- Poleg origana in bazilike obstajajo še druga dišeča zelišča. Ugotovi, katera so ta zelišča, in jih poišči v svoji okolici!
- Posadi drevo v svoji skupnosti, skrbi zanj in ga neguj! Naj raste skupaj s tabo!
- Ločuj odpadke in jih odlagaj v namenske zabojnike za odpadke, ki jih je mogoče reciklirati!
Vsak dan poskusi narediti nekaj koristnega za okolje!
- Varčuj z vodo! Če med umivanjem zob ne zapreš vode, iz pipe v nekaj minutah izteče približno 11 litrov čiste vode. Zato med umivanjem zob ne pozabi zapreti pipe!
- Varčuj z električno energijo! Ugasni luči in električne naprave, ko zapustiš prostor ali kadar jih ne potrebuješ!
- Razišči teme s področja varstva okolja in s prijatelji organiziraj predstavitve za svoje mlajše sosede. Naj ti pri tem pomaga ta slikanica!
- Poskusi čim več časa preživeti v naravi. Veseli se in se smeji!

ZA MALE DETEKTIVE – POIŠČI RAZLIKE

NARIŠI SVOJE
KROŽNO MESTO

